

АНДРИЈА РАДУЛОВИЋ

ЗВОНАР

ДОН КИХОТ

Нека је благословен дан
Час и трен
Када су ме зграбили
Са палубе
И спустили
У тамнице црне
И плаве
Да одсањам странице
Дон Кихота
Који ме родио
И ослободио
У овом
Граду кнежева
Морских лавова
Звијезда и јежева
Гдје људи ћуте
Као рибе
А камење говори
И плаче

ГЕНЕРАЛ И ЛАСТА

Борислав Пекић
У Златном руну
На Тргу Пјесника
У Будви
Уз црни виски
Слуша
Кира Радовића

Човјек је божанствен
Кад пјева и мисли
А мали
Малецки
Кад жуди и жели
Зато презирем
Људе од подухвата
Већа је ластва
Од генерала

БИЊАШ

Освојен бршљаном
Провирује
Кроз дивље смокве
Купине
Кошћеле
Бињаш

Узалуд се трудим
Да напишем
Пјесму

Позваћу каменоресца
Кад се већ тако
Загледао
У себе и хлорофил

И ИДЕ ДАЖД

Облаци
Пребијели лабудови
И иде дажд

Раскућени свијет
Са дугим ушима
И цијевима
Као код Далија
Тоне
У вирове
У боје
У прекосјутра

Наивац понекад
Пусти дугу
Над пољем зеленим

Као да је све у реду

ЗВОНАР

Ходао је по води
Ноћио у копривама
Пећинама
Таванима од прућа
И љети
И зими
У војничком шињелу
Што мирише
На лозовачу и туђе жене

У дно стуба
На крају дворишта
Разоружавао зору
Пјевушећи
У прозору

Одлепршао је и он одавно